



Â

Felkerül az orrtáke, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Â

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák átlában lesznek az ágyőny-lásoknak, de hogy kát helyen még az erdő bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ágyőablakkereteket a palánkozás elétt belevágtam.

Â

Ekkor elérkezett a tőli időszak, meg egy bordatőrös (szerencsére nem a hajás!), ágy a szokásos tőli faragásról írt. Gondolom a kőszlethez főmőntőtt figurákat adnak és a rajzok is eléggé elnagyoltak, de azért belevágtam.

Â

Az én "faragásom" amolyan kőzzel-lájjal módszerrel készült. A vőszakket árszavarhőz kőszletből megköt meg lehetett ölezeni és a használatot is jól bírja.

Â

Kis turbómarókat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejött, az a győmőjnttal felsőrt csiszolőfej, ami ögy mőködik, mint a csiszolőpapő-r és persze a fa nem nagyon koptatja. %őletem vőgőőig használhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formát, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A társalakjai. Az emberbiztonság nem az erősségem, de bírom benne, hogy a kárpintzet az aranyfestés rajta.

Â

A taffelzet belső végénél a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találtam ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlést a hajó, de átnyitni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintát kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük!)

Â

Itt dolgozik az ÂjtmÂ©rÂ‘ 1 mm-es gÂ¶mbmarÂ³. Alakul a forma! Kb. fÂ©l Â³ra egy alak elkÂ©szÂ-tÂ©se.

Â

Ez az eredmÂ©ny. TermÂ©szetesen mÂ©g rÂ¶ kell dolgozni, mivel a marÂ³ rÂ¶diuszokat hagy, tehÂ¶t ez csak egy nagyolÂ¶s, nagy segÂ-tsÂ©g, mert a mÂ©retek egyformÂjk Â©s a fÂ‘ formÂjk mÂ¶r adottak.

{mospagebreak title=2. rÂ©sz}

ElÂ©g rÂ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Â©pÂ-tÂ©sÂ©t, illetve az Â©pÂ-tÂ©s elsÂ‘ rÂ©szÂ©nek megjelenÂ©se tÂ¶tÂ©ve volt. TalÂ¶n mÂ¶r majdnem a â€žzrncstemetÂ‘beâ€• kerÂ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÂ‘m, valamint mÂ¶s projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÂ©ny, kocsibeÂ¶llÂ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÂ¶i vÂ¶lsÂ¶gbaâ€• kerÂ¼ltem. EgyedÂ¶li makettes aktivitÂ¶som a talÂ¶lkozÂ³kon valÂ³ rÂ©szvÂ©tel volt Â©s a legutÂ³bbin rettenet rosszul Â©reztem magam, hogy a sok kÂ©sz Â©s fÂ©lkÂ©sz hajÂ³ kÂ¶zÂ© csak rumot tudtam vinni (azÂ©rt ennek is Â¶rÂ¼lte tÂ¶bbiek!). SzÂ³val ismÂ©t kikÂ¶ltÂ¶ztem a mÂ±helybe. LÂ¶tszÂ¶lag nem sokat haladt a hajÂ³, de sok mindent elÂ‘kÂ©szÂ-tette. Egy makettezÂ‘tÂ¶rsunk szintÂ©n a Mordauntot kezdi Â©pÂ-teni Â©s egy kicsit meglepÂ‘dve kÂ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÂ‘ kellett kÂ©szÂ-tenem. Egy kicsit neki is szÂ¶ ez a mÂ¶sodik rÂ©sz:

A palÂ¶nkozÂ¶s miatt a bordÂ¶kat megsÂ±rÂ-tettem, ahogy azt elÂ‘zÂ‘leg mÂ¶r Â-rtam, de a tatnÂ¶l ismÂ©t egy nagy Â±rrel talÂ¶lkoztam. A kÂ©pen lÂ¶thatÂ³ az utolsÂ³ rÂ©tegteltemez borda, ezutÂ¶n a tattÂ¼kÂ¶rig a rajz szerint a levegÂ‘ben lÂ³gna a palÂ¶nk. EzÂ©rt â€žÂ¶csoltamâ€• mÂ©g hozzÂ¶ egy tartÂ³szerkezetet, mely egyben a tattÂ¼krÂ¶t is biztonságosan fogja rÂ¶g. Emellett az alatta levÂ‘ Â-ves rÂ©szt is bordÂ¶san oldottam meg.

A sÂ±rÂ±bb bodÂ¶zÂ¶s Â©s a nem tÂ¶ gondos megtervezÂ©se miatt tÂ¶bb helyen a bordÂ¶khoz kerÂ¼ltek az Â¶gyÂ¶nyÂ-lÂ¶ ezÂ©rt, illetve az egyszeri palÂ¶nkozÂ¶s miatt elÂ‘re beÂ©pÂ-tettem az ablakokat. Az Â¶rbÂ³cok alsÂ³ darabjait is elkÂ©szÂ-tette

beillesztetem, amíg meg láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az ügynyálak, valamint megújultak fekete festet lapokat fogattam fel, ezek tartják majd az ügynyálakat.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy triviális, de remekül lehőzta a fedélzet rögzített lemezt, illetve az ügynyálak megújult fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az ügynyálakat. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitűzők úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedélzet ezen részét, ezért hosszban is kellett osztanom, így tudtam befűzni a helyére.

A rabszolgamunkán is töl vagyok, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát és pallát, így nem is látszik soknak, pedig jó néhány napom ráment.

Ez a kis csiszológépszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológépek egyben fűzőgáppal meghajtva. Átengedtem a palántákat így egyforma vastagok lettek és eltűntek a felszínyok.

Én az első palántázás! A tat alatti rész, mely minden irányban van. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen csalódtam! Kánnal az összes sráti-írópárra rányomtam a palántákat a vben és már kész is volt! Látszik biztos a kátt, remélem így is marad!

képvetkezés kőp!

Beakasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák tőrésének imitálására tőréslelészrel találkoztam, de próbáltam valami egyszerűbbet nem éreztem magamban annyi türelmet, hogy a deszkák leire papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hűzzem végig az íveket, ki is próbáltam és jó! Nézett ki az oldalaknál, de mikor a végeit festettem be, rájöttem, ez sem tetszik, mivel felszívja a festéket. Lehet, hogy más fajta fűző, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag tőrés ceruzákat, ezt hűztam végig az íveken, mivel egy kicsit rá is nyomtam, nem csúszta, hanem egy letörés is csinált.

Az orr-résznél le kellett állítani, mivel palánkozás után már nem fűrek hozzá; a fűzőt lefedélzetet. Széles lett a ceruzás lelész.

A gomb már megvan a kabáthoz! Időközben néha faragtam is.

Természetesen majd meg kap egy festést, gondolom egész más lesz az ísszkőp.

Ezekután már tényleg a palánkokojs kávetkezik, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártos leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokat kávetkezett, melyhez 7x2 mm-es kávetefa láceket használtam és a Loctite pillanatragasztóval a mellett dántam. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajásnál használt faragóval, bár drágább is!

Először a dőrszék alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az aljzatot. Ez az a két világosabb palánk ami kávetopen látszik. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szőnyeg szerint szőveltem, hogy a pácolandó részeknél hasonlóan sötét szővek legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen szőnyeg legyen a deszka.

Még csiszolás előtt is elég jó sikerült egy jó kávetelket készítenem. Persze az orr szőnyeg nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még a gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kávetes!

Megcsiszolva és kávetelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hást, ezrt a szeszttem az illvnyit, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe ragztem, Á-gy nem tud elmozdulni a kásábi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elkálnánljn, diával pcoltam, majd lelakoztam.

Az a jó/rossz tulajdonságom, hogy ha valamitl fcelek, vagy nem tudom, hogyan csináljam, akkor fceleteszem a dolgot, hogy beörjen. Most ez volt a pcolással: szeszes vagy vizes pcolt használjak? Mi lesz, ha az égész eddigi munkámat tñkreteszem, mert foltos lesz? Szával egy teljesen más tómmával, az ablakokkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filáztam, Ás arra jutottam, hogy csak fábál kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedzeti rjcsot kell csinálnom, csak vökönyebb anyagból Ás nem derékszágges Ászerakással. Ezrt marással Ás fászeléssel kis fogazott csináltam, valamint kicsi lceket melyek belemennek a nótokba.

Az ablakerehez kicsi T-lceket martam.

Mivel minden ablak más mreté, illetve más szágben áll, egyszeren a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a fágáleges lceket pillanatragasztával.

A nótokat tásreszelével a megfelelő szágre igazítottam, majd beleragasztottam a v-zszintes lceket. Meglepé, hogy papárra ragasztott lcek milyen mereven álltak, simán lehetett reszelni, persze azrt âžkánnyâ€• kázzel.

A T-lceket felragz-tve adtam meg a kálsá' formájait.

Leválasztottam a papárrál Ás finoman addig csiszoltam, má-g a fágáleges lcek egy sá-kba kerátek a v-zszinte

Iáccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arány 14 ablaknál.

A pácolás mindig árt, ágy az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabbal faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala szárazban van vagy áves. Az áleket nem csináltam tüköletesre, mivel ezeken mindenhol dászlecek lesznek.

Lefestve, ablakokkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mögé, ágy igazi ávegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is befejezte a pácolás elát. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit változtat a kinézetén. A jobb oldalon látható két dász kőzáról az egyik be volt eresztve, a másik nem. Bár a fotón látszik két álnbség, ez csak a fényviszonyoknak köszönhető, a valóságban tükör egyforma lett. Ágy a lenolajkilátve!

A hosszú ázfelkészülés után olyan gyorsan lepácoltam a haját, hogy nem is készült fotó. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehérret festeni, ezért ezt főttem, hogy szép homogén legyen.

Ás itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tükör vizes pácolót használtam. A felszáradás ellen a pácolás tükör (sokszor!) vizes ruhával benedvesítettem, száradás után 500-as csiszolópapírral lesimítottam. Egy idő után már nem száradt, akkor jött a páci, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tükörben. A lényeg, hogy a le-rás 3 mm vastag rétegelt lemezt á-r a tükör anyagjának.

Ögyesen el is készítem, majd rajzítom, hogy még 100-as szággal sem tudom a tavóban rögzíteni. Ezért csaláshoz folyamodtam és 2-es máanyaglapból rajcsináltam és kis csavarokkal rögzítettem.

A felcsavarozás és ragasztás után bepálínoztam. Szerintem így még szebb, mintha csak simán a rögzített lemez festem.

A fekete részeket is lefestettem, illetve a drótszálak is felkerültek

Közben a fedélzet is alakulgat, a fedéletek készíti homlokfelületéről még a faragott oroslátnak és az ajtó vasalás hiányoznak

A pácolt felületet lelakkoztam, így már rögzítésszerűbbnek van. Most itt tartok, végül látszik, hogy ebből még gipsz hajás lesz!

{mospagebreak title=4.rész}

Folytattam a Mordaunt építését, mégpedig néhány apróságig elkészítéssel, mivel az előfedélzet rögzítési helye el kellett raknom a tárhelyre és néhány átgondolt, mert később ez szinte lehetetlen. A tárhely esetében, mivel tulajdonképpen csak a komoly csőcsatlószerkezet, illetve a fedélzet alatti beleszállás valami az elejéből. Mindezek ellenére amellet rajzítom, hogy rendszeren megcsinálom. A komoly terelőt készíttettem és rögzítemből kivágtam, majd egy fa sablonon szeszeforrasztottam.

A tászhely testét fájba martam ki a táglázattal egyt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat ráz alakítottam ki és ragasztottam a helyre.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki ellette.

Következtek az ágyak. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ágyacskákat. A zesztergályt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergácpem, hogy a profilok nyomásait kibírja, még sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmim nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor íntettem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bácskáscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergácpát, melynek az az volt, hogy nem állással, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kátfogó szegekre volt beállítva. Pantográf van, ágy csak egy forgatószerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógéppel hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de v kibírta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, mágy is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ágyacskákat megsztergálytam és benne voltam, megcsináltam a fől ágyakat is, melyek a alsó fedőlapokon egy csapalással vannak behelyezve a már elűre (mágy palánkhoz is elűtt) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem űket, a fa egyenetlenségé miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen űntvűny kinéű lett.

Ezűűn az űgyűkocsik alkatrészeit készűtettem el: fűrtam, martam, esztergűltam, csiszoltam, szűval ezekben volt mindenűle munkafolyamat, jű kis szűrakoűs volt.

A rűz alkatrészek kűvetkeztek: szemek, karikűk, űgyűcsű lefogatű bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerű trűkkűt, biztos sokan ismerik, de talűn van, akinek űj lesz. A szemek készű-tűsűhez 0,4 mm-es rűz drűtot használj, melyet tűbberes vezetűkbűl hűztam ki. Persze ez ilyenkor elűg gűrbe szokott lenni, fűleg, hogy elűg lűgy is.

Kűt sima, sű-k lapra van szűksűg, jelen esetben kűszűrűlt acűlap, de ilyen vűkony anyaghoz kűt vastagabb rű lemez is elűg lehet. A kűt lap kűzű tessűk a drűtot űs a felsűlapot fel-le tologatjuk, kűzben egyre jobban űsszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit készű-tenűnk.

Az eredműny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne tűvessen meg benneteket, hogy a fotűn ilyen csavartnak lűtszik, ez a valűsűgban nem ennyire durva, csak felerűsű-ti valami fűnyhatűs.

Egy részre a szemeknek meghajlítva, az ¼vegecskákban a karikák, valamint egy ¼veg fegyverbarnát folyadék. Ezzel azt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lakások, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghőzva a kábeleket, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem sájtja, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszódjanak a részek.

Nem tagadhatom meg a szerzőimköszönetét, terveztem egy kivágás szerzőmot az ajtó és ajtónyílás pántjaihoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy próska használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tő nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelölgettem a lámpákat és kőzzel adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pántok.

Gyorsan fel is raktam párat a fedélzeti ajtókra. A szálléteket domború-tájjal imittam.

Ezeket a kis rőzlemezeket használtam az űgyőcsővek lefogató bilincshez is, ha már ott voltak és megfelelő szőlességűek voltak, legalább nem kellett kőllő ezőrt rezet vagdálnom.

A bilincseket már nem festettem, hanem a barná-tő folyadőkot használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás utő egy vilőgos rőteg (gondolom valami oxidőciő) keletkezett rajta (jobb oldali űgyő). Mivel a fegyvert is őit kell tőllőni olajjal, ezt is megtőllőtem egy olajos főltisztá-tőval, ő-gy teljesen jő lett (bal oldali űgyő).

ő-gy ősszeőllt a fegyveraző. Tovőbbő szabad a pálya az előfedőzet felrakősjőra!

{mospagebreak title=5.rősz}

Hossző ideje nem jelentkeztem, de ez nem azt jelenti, hogy leőlltam az őpő-tőssel, csak előg időig őnyes munkájlat vőgeztem. Pőldőul a kőpen őthátő tat szobrokkal szőrakoztam. Termőszetesen ezeket is a pantogrőf marőval kezdtem, hogy egyformáj legyenek, majd faragőssal, csiszolőjjal, polő-rozőjjal vőglegesőtettem.

A tat kőt sarkőit kardos, pajzsos harcos szobra őrzi, na ez feladta a leckő. Hőromszor nekifutottam a faragősjőnak kő de olyan gnőmokat sikerőlt kreőlnom, hogy a Győrő urőba sem főrtek volna be. Ezőrt ismő a pantogrőfhoz fordultam, miutőn egy jőitőkboltban vettem egy bővősz figurőit, mely hasonlő mozdulat őbrőzolt ős a mőretarőn.

elég jó volt. Egy másik lett két jó szoboralapom.

Levettem, kapott kardot, pajzsot. A rajzokkal nem teljesen egyezik, de ezek hasonlóan egyediek, mint az orosz galleonfigura.

Lefestettem a régi ásványfaragásokat, egy az egyét egészen más nézőpontból ki.

Itt látszik, hogy rajzról dolgozok. A kis orosz lányszoborok inkább rafináltak voltak, mert ávszre kellett alakítani.

Ilyen lett a valóságban.

Az előző beszámolót azzal befejeztem, hogy lehet az előzetes felrakása, ami meg is történt miután az ásvány a tényleges helyére raktam.

A horgonydaru is elkészült, ez elég nagy csatlakozású áll, egy nem csak imitáltam a csigákat, hanem elkészítettem a csatlakozásos részeket.

Az galleon Á-veivel folytattam. Ágyesen, okosan, elvÁgre má±szaki vagyok, kiserkesztetem az Á-veket. Mikor kivÁgtam a helyÁre prÁ³bÁltam, rájÁttem, hogy nem sokra volt jÁ³ a tudomÁnyos elÁkÁszÁ¼let. Mondjuk egy kiindulÁsi alapnak jÁ³ volt. Ki kellett vÁgnom egy darabot a kÁ¶zépÁbÁ'l, erre-arra hajlÁtgattam, prÁ³bÁlgattam, reszelgettem. Mikor májr a helyÁre illeszkedett, egy pÁjr nÁ³tot Ás faragÁst tettem rá dÁ-szÁ-tÁsnek.

Ilyen lett. Lehet, hogy nem tÁ¶kÁletes, de szerintem ennyit tudtam kihozni belÁle. KÁ¶zben helyÁre kerÁ¼lt a homlokfelÁ¼let is, májr elÁ voltak hozzÁj kÁszÁ-tve az alkatrÁsok, faragÁsok.

A korlÁtokat kis stiftekkel raktam Ássze, egyrÁszt, hogy egy irÁnyba kerÁ¼ljenek a fÁ¼ggÁleges elemek a kÁ¶tÁlfogÁ³ babÁkkal, májrsÁszt, hogy erÁsebb legyen, mikor feszÁtgetem a kÁ¶tÁlzetet. Meg persze Á-gy kÁ¶nnyÁ± volt Ásszeragasztani, mivel mindennek meg volt hatÁjrozva a helyzete.

A korlÁt is lendÁ-tenek az ÁsszkÁpen. Az is lÁjtszik, hogy takargatom a hajÁ³t, de Á-gy is porosodik szÁpen, de hogy mitÁl?

Nekikezdtam a fedÁlzetet beÁpÁ-teni, elsÁkÁnt a rájcsokat kÁszÁ-tettem el, semmi kÁ¼lÁ¶nÁ¶s, a hagyomÁnyos má alkalmaztam.

A rajzok 1:60-ban vannak, ezért minden méretet fel kell szoroznom, hogy a megfelelő méretek legyenek az alkatrészek. A készletfogás bakoknál már csak imitáltam a csigákat, de nem feltűnő.

Az elfedéletesi hajóharang készítése a bakokkal.

A horgonycsatló alkatrészei.

A kész horgonycsatló, tulajdonképpen már kész darabok.

A csatlók is késznyv szerint készülték.

Na, innen már izgalmasabb dolgok jönnek. Sokat gondolkodtam a csigakészítésénél. Csináltam próbahajlításokat is, de ilyen kis méretben a pofákat meghajlítani, úgy, hogy még szabályos is legyen, szerintem lehetetlen. Ilyen kis méretekben a csigalapokat is érdekes lett volna szabályosan beragasztani, ha nincs a helye bevésve a pofákba. Ezért azt találtam ki, hogy csináljak egy sablont, majd jött az ötlet, hogy egyúttal a pofákat is elves elgyártmányban végigmegyek. Ezt az érdekes formát már megábrázolom készlettel készíttettem. A csigák s rész egy ragasztószablon a csigalapokhoz és homlokdeszkákhoz, de ebben tudtam összeszeragasztani a pofákkal is. A készlet részben a készlet a pofák.

Tehát miután megcsináltam a lópcsálapokat és a homlokdeszkákat, a lópcsásablonon fűszeragasztottam. Benne hagyva a sablonban mellőraktam az űves darabokat, űgy rá tudtam jelölni a lópcsálapokat, a csőcspontokat fűszekfűtve (alul-felül ráhagyva) megkaptam a pofák formáját. A pofa űle az űv minden pontján merőleges, tehát rá kellett szimolni a kívágásnál, majd reszelés, csiszolás. Látható, hogy igen űrdekes formák keletkeztek.

A balusztereket a pantografon esztergáltam. űHatalmasű darabok!

A korlátot űvesre vágtam, majd megcsavarva hajlítottam a helyre. Előg kőzdelmes volt a balusztereket szűgben műretre vágni, majd a tetejre ragasztani a korlátot, de megőre.

Itt látszik, hogy be kellett raknom az űgyőket a lópcsá felszerelésre előtt, mert utána már kőrőlmőnyes lett volna

Az előfedőzet a fedőzeti elemekkel.

Előg jő kőzelőpeket tudok csinálni a telefonnal. Most látom, hogy le kell vágnom a csavarokat, amivel a fedőzet fogattam fel!

Lájkárp az el'fedőzet'!

Gyakorlatilag a fedőzeti elemek felkerültek. Még kellene a kőtárfogás szarvak, valamint az Ágyók, de ezekhez már csigákat és kőtelet kell csinálnom.

A dő-sz-t' tovább folytatódik, elkészültek az Ágyónyálák sok kőréli koszorók (ezekkel is já sok időt t'lt' valamint felkerültek az oldalfaragások. Az Árbók, macskafejek, csigák kővetkeznek, ennek egy része el' rabszolgamunka lesz, de az'rt nyomatom tovább.

{mospagebreak title=6.rész}

Ahogy el're jeleztem, kővetkezett a rabszolgamunka. Egy kis Ássze-r'jt kész-tettem, hogy milyen vastagságú Á mennyi kőtá'ra lesz szükség, mert ha már nekikezdek, akkor az Ásszes kőtelet elkész-t'em. Ágy gondoltam. Mondanom sem kell, hogy az Áll'kőzet felszerelés'nek a fel' m'j'ra el' kellett venni a kőtá'ver'tá'!

A futókőzet kőteleteit is megcsináltam, már most látom, hogy ez sem lesz el'.

A kőtelek ut'jn a macskafejek és csigák legy'rt'sa kővetkezett, err' nem kész-tettem fotókat, a Golden Hind-n' r'szletesen le-rtam, 'n is onnan puskáztam.

A terek alapját adó deszkákat a rajzokon ragasztottam össze, hogy a nyílások megfelelőek legyenek, illetve biztosan kiadják a kívánt kerek formát, lehetőleg ne túl nagy réshagyással.

A peremet gyárat megasztottam, felragasztottam az alapra. A gyárat megfogva készrasztalon készpontosan körbe tudtam marni az alapot. Ha már a készrasztalon volt, rösztyottam a macskafejek és a varjók furatait.

Megasztottam az írbakat (bár ez leginkább csiszolás volt, mivel a könnyebbknél már kinyomta a kő). Az írbakhoz még elég sok apróságot kellett elkészíteni, ezért csináltam ezt az összefoglaló fotót. Ágyesen, gonddal elkészíttem a zslrudakat is, a végén szőp kis gombokkal. Amit persze levágtam, amikor jétem, h nem tudom rajta íthzni az írbákfejet.

Provizrikusan összeraktam az írbakat. Áppen csak elfő a máhelyemben.

Ezen a kőpen ítható a macskafej kengyelek kész-tőnek folyamata. Egy egyszerű hajl-tő sablont kész-tett hogy lehetőleg egyformák legyenek. Először elég kusán néz ki, de kis fogókkal könnyedén meg lehet a rezet igazgatni, végül fegyver barn-tővel kezeltem.

Ha már a főmmegmunkálást tartottam, elkészíttem az ígyőablakok vasalatait is.

Az üvegablakokat két részből állítottam össze, egy egyszerűbb volt felépítésűn-közvetlen festeni, majd egy kis vízszintes sablonban ragasztottam össze.

Próbákat készítettem kettőt, de csak ideiglenesen, mivel tapasztalatom szerint a készlet felrakásánál a készlet imádkozni kezd.

Még mindig akadt egy kis közcsmunka, a kormánylapját zsanérai.

A kormánylapját szegekkel tettem fel, ebben a méretarányban simán lehet szegelni, a rezeget meg amúgy sem szereti ragasztani.

Ez is közcsmunka lenne! Viszont csaltam egy nagyot, mivel lakatos ígéremre lassan a vaskarikát is felbontani csinálok! Szóval felbontani készletek a horgonyok, de lefestve nem lehet észrevenni, csak közbe véve furcsán néznek ki.

A főtárcskák készítése, ahogy kell, bandázsolva.

Az asztalom körül ültek a szomszédok, csigák a tálzások között. Igazából a lámpát akartam megmutatni. Először a feleségemnek vettem egy ilyet, hogy lásson varrni. Aztán sárvárogtam a kávévezető szíjleténél, amikor én is kaptam egyet. Ez tulajdonképpen másként néz ki, van benne vagy száz LED és nagyon jó, hogy szélesen bevilágítja az egész munkaterületet. Nem túl olcsó, de megéri!

A macskafejek felkötése tartóval. Régebben rázban a hajlógattam tartót, de az elég gyenge volt, így most csináltam egy masszívabbat.

Megfeszítettem az oldalkötőket. Azt tapasztaltam, hogy a tartót érdemes hosszabbra hagyni, mivel elég sokat lehet hőzni rajta (kicsit nyúlik a kávévezető!). Szerencsére először a feszítő kötéleket nem is rángattam, mert véglegesre, mielőtt a horgok kötéleket elkezdtem csomózni. És még akkor is tudtam rajta hőzni!

Ez egy kicsit rabszolgamunka jellegű, de mikor már belejött az ember a csomózási sba, egész gyorsan halad.

Az ögynevezett ézvarjáláb, szerintem nagyon látványos, kár, hogy a vitorla el fogja takarni!

A vitorlarudak is elkészültek, a nagyja tőbb darabból, a másrete és a nyolcszögös rúd miatt is.

Mivel oda jutottam a hajók építésével, hogy az úrból, vitorlarudak és kábelnél sen a kábelzet miatt vándorok, a portól, ezért elkészítettem a vitrint, mondhatni szekrényt. A kutya okos és csak szaglász!

A vitorlázást szerencsére megvarrta a feleségem, neki ez csak ujjgyakorlat, ha jól emlékszem két nap alatt végzett. szegélykeleket, fűleket májra én állítottam fel. A patkányfarkak előg reménytelenül néztek ki (felső sor), de ehhez a hígított matlakkal szépen be lehetett állítani. A vitorlarudakra az asztalon állítottam fel a vitorlázást és a csigákat, a sokkal könnyebb, mint másnál a helyszínen beállítani.

A futókélezet lekövetései az előúrban, azért tudtak valamit a matricák!

Ez csak jó kép lett, cÅ-me: Csendőlet a fúrban.

Májra csak apróságok maradtak, például a hajók. Plexiből, rőzből esztergáltam, illetve hajlítottam.

Kis aranyfesték és májor káosz is.

A zászlikat a [ezzaszlo.hu](http://ezzaszlo.hu)-ról rendeltem, szépen megcsinálták. Bekértem a vitrinbe, bármikor hiányzik a plesterem levegővegni a nagy felület és a súly miatt).

Festés után ártrendezték a batorokat, hogy beférjen a Mordaunt. Ez idáig O.K., de hova jőn a kávetkezé?